

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/385/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615210388
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1615210388.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: F. X. V. W. S. M. J. Q. I. Á. , rodená V., nar. XX.X.XXXX, bytom Č. Č.. XX, S., t.č. bytom G. N.Ā. Z., N. Č.. XXX, zastúpená Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kadnárova č. 83, IČO: 47 232 765, v mene ktorej koná JUDr. Ivan Syrový, Ph.D., advokát, proti odporcovi: F. K. V. W. S. M. J. , narodený XX.X.XXXX, bytom Č. Č.. XX, S., zastúpený Mgr. Andreou Bobekovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Šachorová č. 24, o určenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi, s príslušenstvom, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 27. októbra 2015, č.k. 5C 1490/2015-47, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Malacky zo dňa 27. októbra 2015, č.k. 5C 1490/2015-47, vo výrokoch, ktorými nariadil predbežné opatrenie m e n í tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Malacky uznesením zo dňa 27.10.2015, č.k. 5C 1490/2015-47, nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi uložil povinnosť predbežne platiť navrhovateľke výživné v sume 150,-- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky, a to až do právoplatne skončeného konania vo veci samej. Súčasne súd prvého stupňa uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Malacky súdny poplatok vo výške 33,-- € za návrh na nariadenie predbežného opatrenia v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že z predložených listinných dôkazov - sobášneho listu účastníkov mal osvedčený rodinnoprávny vzťah účastníkov konania, ktorí dňa 24.6.2006 uzavreli manželstvo pred Matričným úradom G. - N. S., a ktoré je zapísané v knihe manželstiev vo zväzku 62, ročník 2006, na strane 74, pod poradovým číslom 320. Z tohto manželstva sa narodili maloleté dcéry X. V., dňa XX.X.XXXX, X. D. V., dňa XX.X.XXXX. Navrhovateľka bola v období od 1.1.2015 do 30.6.2015 evidovaná ako nezamestnaná na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Malackách a od 2.7.2015 je samostatne zárobkovo činná osoba, zatiaľ bez príjmu. V spoločnej domácnosti býva s maloletými dcérami X. a X. D., spolu s matkou navrhovateľky. Z dokladov predložených navrhovateľkou súd prvého stupňa zistil, že matka navrhovateľky im finančne pomáha, poskytla im bezplatné ubytovanie v jej rodinnom dome v G. N. Z. do vyriešenia ich bytovej otázky. Súd prvého stupňa ďalej zistil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5.8.2015, č.k. 11CoP 428/2015-62, bolo zmenené uznesenie Okresného súdu Malacky zo dňa 2.7.2015, č.k. 8P 217/2015-39, o nariadení predbežného opatrenia, tak, že odvolací súd nariadil striedavú osobnú starostlivosť o maloleté deti V. a súčasne uložil otcovi - odporcovi prispievať na výživu maloletej X. sumou 150,-- € mesačne a na maloletú X. D. sumou 150,-- € mesačne od 5.8.2015 vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky vopred. Na výživu manželky odporca žiadnou sumou neprispieva; príjem odporcu súd nemal preukázaný. Súd prvého stupňa poukázal na to, že výživným sa rozumiejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho

všestraným rozvojom tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav, možnosť uplatnenia sa v pracovnom procese, a podobne. Tento rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné je tiež súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a podobne. Vyživovacia povinnosť vzniká uzavretím manželstva a končí smrťou niektorého z manželov, zaniká takisto rozvodom manželstva a prehlásením manželstva za neplatné a to dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu. Rozsah výživného v nevyhnutnej miere nariadeného v predbežnom opatrení sa však zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne aj limitom schopností a možností povinného. Výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojovanie základných osobných potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie dávky výživného.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov a predbežne určiť vyživovaciu povinnosť medzi manželmi tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia. Požiadavka, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň, je odôvodnená ich rovným postavením v právach aj povinnostiach vyplývajúcich z manželského zväzku. Pri rozhodovaní prihliadol súd prvého stupňa aj na príjem, výdavky navrhovateľky a na jej odôvodnené potreby, a súčasne mal za to, že životná úroveň navrhovateľky je zrejme nižšia, než životná úroveň odporcu, nakoľko napriek získaniu živnostenského oprávnenia zo dňa 2.7.2015, je navrhovateľka odkázaná na finančnú pomoc svojej matky, pričom odporca je podnikateľom, konateľom a členom dozornej rady vo viacerých obchodných spoločnostiach. Navrhovateľkina finančná situácia nie je vzhľadom na bytové pomery navrhovateľky pre ňu a jej maloleté dcéry vyhovujúca. Zdôraznil, že výšku výživného na manželku je možné predbežne určiť len v nevyhnutnej miere, pretože takto upravené výživné slúži len na uspokojovanie základných osobných potrieb navrhovateľky; vyhovel návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu a predbežne určil výšku výživného pre manželku voči odporcovi v sume 150,-- € mesačne. Pri rozhodovaní o výške priznaného výživného súd prihliadal na v zákone stanovené sumy životného minima pre plnoletú osobu a mal za to, že uvedená peňažná čiastka až do rozhodnutia súdu vo veci samej postačuje na uspokojovanie osobných potrieb navrhovateľky. Vo vzťahu k odporcovi nebol zo strany navrhovateľky preukázaný jeho príjem, ani skutočnosť, že je vlastníkom viacerých motorových vozidiel. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že predbežné opatrenie je inštitútom, v ktorom súdu neprináleží vykonávať rozsiahle dokazovanie ako v konaní vo veci samej, a preto v prípade, ak aj sú príjmy odporcu v skutočnosti oveľa vyššie, toto nebolo doposiaľ preukázané, pričom reálne zhodnotenie možností a schopností odporcu je možné uzavrieť aj po vykonaní náležitého dokazovania vo veci samej. Taktiež je potrebné skúmať životnú úroveň a odôvodnené potreby vo vzťahu k navrhovateľke na základe dokazovania, ktoré bude vykonané. Až po takto vykonanom dokazovaní bude možné spoľahlivo a bezpečne ustáliť výšku výživného na navrhovateľku (manželku). Uznesenie odôvodnil ustanovením § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, ods. 2, ods. 6, ods. 8, § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p., § 71 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu vo výrokoch, ktorými súd prvého stupňa predbežné opatrenie nariadil, podal včas odvolanie odporca s odôvodnením, že navrhovateľka sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala sama, proti jeho vôli spolu aj s ich spoločnými deťmi a na základe jej svojvoľného rozhodnutia. Odporca v rámci svojho odvolania uviedol, že od počiatku s týmto nesúhlasil, nakoľko svojím konaním rozbila deťom rodinné zázemie, na ktoré boli od malička zvyknuté. Je pravdou, že manželstvo s navrhovateľkou prechádzalo vážnou krízou, ktorá však bola spôsobená mimomanželskou známosťou, ktorú nadviazala navrhovateľka v roku 2014 s majiteľom spoločnosti, kde pracovala, o čom sa v rámci tohto návrhu nezmienila. Poukázal na to, že navrhovateľka trávila mimo domova celé dni, večery, dokonca víkendy, pričom nie je pravdou, že by obmedzoval navrhovateľku v jej pracovných aktivitách, nakoľko počas doby ich spolužitia pracovala po ukončení rodičovskej dovolenky, kde na pracovisku nadviazala aj mimomanželský vzťah, a svoj príjem vždy v plnej výške používala na krytie svojich potrieb, avšak ani tento jej nárokom nepostačoval. Odmietala sa napriek jeho žiadostiam podieľať na úhrade potrieb rodiny a domácnosti, pričom vzhľadom na skutočnosť, že ako manželia sa často pohybovali v spoločnosti finančne zabezpečených ľudí, navrhovateľka mala sústavne potrebu prezentovať sa materiálne na ich úrovni, čo však bolo nad ich pomery. Nakupovala si výlučne značkové oblečenie, vyžadovala luxusné vybavenie domácnosti, dovolenky, pričom v prípade, keď jej naznačil, že na toto nemajú finančné prostriedky, ponižovala ho, urážala, že je neschopný a nedokáže rodinu zabezpečiť tak, ako jeho brat alebo jeho známi. Práve z týchto dôvodov, aby bol ušetrený takýmto konfliktom, ktoré mu ubližovali a vážne zasahovali do ich vzťahu, finančne ho okrem rodičov vo výraznej miere začal podporovať aj jeho

brat, pričom časť peňazí mu poskytol aj otec na nákup jeho prvého motorového vozidla značky Mercedes ML. Odporca ďalej uviedol, že jeho majetkové pomery boli v návrhu na začatie konania vykreslené účelovo a skreslene z dôvodu, že podniká v oblasti správy nehnuteľností a osobnej asistencie pre obmedzený rozsah klientov, pričom výšku svojich príjmov bude súdu deklarovat' v daňovom priznaní. Pokiaľ ide o jeho výdavky uviedol, že spláca leasing na auto vo výške 1.023,-- € (pričom táto čiastka je mu refinancovaná v podobe vyššej zmluvnej odmeny za jeho služby a to z dôvodu, aby pre spolupracujúcu spoločnosť mohol užívať vozidlo podľa jej potrieb a kritérií), uhrádza splátky úveru (900,-- €) náklady na dom (nevyčíslené), školné pre deti (550,-- €), nakoľko nastúpili do súkromnej školy a škôlky na základe rozhodnutia oboch rodičov a taktiež náklady na dovolenky, ktoré však boli uhrádzané zo strany jeho rodičov, prípadne brata. Pokiaľ ide o jeho podnikateľské aktivity okrem podnikania na základe živnostenského oprávnenia je jediným spoločníkom spoločnosti SEANERGY s. r. o., Bratislava, ktorá nevykázala za uplynulé obdobie žiaden zisk. Okrem toho je členom dozornej rady spoločnosti FIVE X a.s., Bratislava, LUKA & BRAMER GROUP a.s., Bratislava, avšak za výkon svojej funkcie, ktorú vykonáva už od roku 1996, nepoberá žiadnu odmenu, rovnako ako ostatní členovia dozornej rady, čo je možné aj preukázať, a preto je zrejmé, že jediným jeho príjmom je príjem z podnikania na základe živnostenského oprávnenia. Odporca ďalej uviedol, že finančne mu pomáha nielen jeho brat F. H. V. a taktiež jeho blízky osobný priateľ F. G. E. - člen rodiny. Okrem vyššie uvedených nákladov platí výživné na obe maloleté deti určené predbežným oparením vo výške 300,-- € mesačne. Po zohľadnení všetkých platieb, potrieb detí, nákladov na bývanie a údržbu domu, stravu, na jeho osobné potreby, mu zostáva minimálna čiastka, a preto pokiaľ ide o životnú úroveň, má za to, že životná úroveň navrhovateľky je porovnateľná s jeho životnou úrovňou. Skutočnosť, že navrhovateľka sa odsťahovala s deťmi zo spoločnej nehnuteľnosti (proti jeho vôli) do domácnosti matky a následne do prenajatej nehnuteľnosti, pričom im ekonomiky privodila vznik značných finančných nákladov, ktoré však nemôžu ísť na jeho ľarchu, nakoľko navrhovateľka toho času žije v prenajatom byte, kde uhrádza nájom vo výške 700,-- € mesačne (za 3-izbový byt v Cubicone), čo považuje za nehospodárne. Taktiež mu nie je zrejmé, kto tento nájom financuje, nakoľko navrhovateľka podľa svojich tvrdení nedosahuje žiaden príjem. Tvrdenia o existenčnej núdzi navrhovateľky sa nezakladajú na pravde a v každom z konaní, ktoré vedie, udáva súdu skreslené informácie tak, ako jej to vyhovuje, pričom žiada výživné v celkovej výške 1.900,-- € mesačne na obe maloleté deti a výživné na manželku žiada vo výške 1.000,-- € mesačne, t.j. spolu 2.900,-- € mesačne. Celé jej konanie je motivované finančným prospechom, ktorý chce od neho získať, cestou súdnych konaní bez ohľadu na jeho objektívne finančné možnosti. Odvolaciemu súdu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zrušiť.

Navrhovateľka odvolanie nepodala. Vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedla, že argument ohľadom skutočnosti, že sa svojvoľne odsťahovala a rozbila tak ich spoločným deťom rodinné zázemie, považuje za neprípustný, nakoľko dôvodom jej odchodu z domu bolo práve predchádzať akýmkoľvek psychickým ujám maloletých detí, keďže vzťah medzi ňou a odporcom sa od odporcovho podania návrhu na rozvod ich manželstva zhoršil a toto výraznou mierou negatívne vplývalo na psychiku nielen detí, ale aj jej do tej miery, že sa u nej začali prejavovať znaky týranej ženy. Odporca ju ponižoval pred deťmi, vyhadzoval ju z domu, pred deťmi opakoval, aká je ich matka nezodpovedná a klamárka, či už sa konečne mieni správať ako dobrá manželka, odhadzoval jej počítáč. Keď videl, ako deti objali matku, nevedel to zniesť, prerušoval ich a odvolával deti k sebe. Pokiaľ ide o životnú úroveň odporcu v tomto smere navrhovateľka uviedla, že samotné tvrdenie o veľmi dobrej finančnej zabezpečení viac krát samotný odporca zdôraznil vo svojom návrhu na rozvod manželstva zo dňa 11.6.2015. Má za to, že odporca úmyselne nadhodnocuje svoje nevyhnutné výdavky niektorými položkami, aby vytvoril dojem, že po zaplatení potrebných nákladov na údržbu domu a starostlivosti o deti mu už nezostáva pre jeho osobnú potrebu veľa prostriedkov. Odporca však účelovo zamlčal pred súdom nákup nového luxusného auta (zn. BMW 7 rad), prístavbu, ktorú postavil na rodinnom dome bez jej súhlasu, výmenu častí zariadenia v dome, ktorú realizoval potom, ako odišla zo spoločnej domácnosti. Prvý úver im bol poskytnutý vo výške 74.000,-- €, ktorý sa spláca mesačne sumou 392,20 € a druhý úver im bol poskytnutý vo výške 120.000,-- € a spláca sa mesačne sumu 513,52 €. Odporca teda v čase, keď nemal žiaden príjem a bola na rodičovskej dovolenke, nemal problém v banke deklarovat' taký príjem, aby mu táto poskytla úver vo výške 194.000,-- € pri mesačných splátkach vo výške 900,-- €. Navrhla preto, aby si súd vyžiadal doklady z banky, ktoré samotný odporca predložil banke vzťahujúce sa k jeho príjmu. Pokiaľ ide o peňažné príjmy odporcu uviedla, že brat odporcu F. H. V. figuruje ako podpredseda predstavenstva spoločnosti LUKA & BRAMER GROUP a.s., Bratislava, pričom má za to, že odporca účelovo zakrýva svoje príjmy z funkcie člena dozornej rady, ktoré dostáva vo forme darov od jeho brata F. H. V.. Navrhovateľka ďalej poukázala na to, že odporca sa síce snaží prezentovať ako vzorný otec a

milujúci manžel, avšak opomenul uviesť, že celé večery nebol doma, s kamarátmi absolvoval „chlapské štvrtky“, viacero pánskych jásd po svete v trvaní 10 až 15 dní (Thajsko, Vietnam, Bangkok, Severná Kórea, Čína), čo len dokazuje jeho vysokú životnú úroveň. Z týchto dôvodov považuje odvolanie odporcu za nedôvodné.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. prejedal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa vo výrokoch o nariadení predbežného opatrenia nie je vecne správne, a že teda odvolaniu odporcu je potrebné priznať úspech.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

Navrhovateľ predbežného opatrenia musí (pokiaľ chce byť v konaní o predbežnom opatrení úspešný) osvedčiť svoj nárok voči odporcovi, ako aj potrebu dočasnej úpravy pomerov, t.j. naliehavosť situácie alebo obavu z ohrozenia výkonu rozhodnutia. Nariadenie predbežného opatrenia má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi účastníkmi konania a vyžaduje preukázanie a osvedčenie existencie hmotnoprávneho nároku (pomery, vzťahu) medzi účastníkmi, ohľadne ktorého majú byť dočasne upravené pomery účastníkov, ako aj preukázanie naliehavej potreby úpravy právnych pomerov do rozhodnutia súdu vo veci samej, keďže dočasná úprava je odôvodnená iba vtedy, ak existuje dôvodná obava, že jej nenariadením sa podstatne zhorší právne postavenie navrhovateľa v spore. Z dikcie citovaných zákonných ustanovení teda vyplýva, že základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti predbežného opatrenia je tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi. Predbežné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho nariadení a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy a ak k nej došlo, predbežným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Nariadenie predbežného opatrenia vo všeobecnosti teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy. Podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo niektorého z účastníkov ohrozené. V každom prípade je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečie bezprostredne hroziacej ujmy.

Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení predbežného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť, nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

V konaní o nariadenie predbežného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno v činnosti súdu pred začatím konania, po začatí konania a pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, výlučne na navrhovateľovi. V konaní o nariadenie predbežného opatrenia dôkazná povinnosť smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávnych skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia predbežného opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu aspoň navrhol dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený predbežným opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia.

V prejednávanej veci (o určenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi) má súd za to, že ide o predbežné opatrenie z dôvodu, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov konania do právoplatného skončenia konania. Tento prípad však nastáva vtedy, ak existuje dôvodná potreba

dočasne regulovať isté právne vzťahy medzi účastníkmi, pretože hrozí vznik reálnej ujmy, respektíve jej zväčšovanie. Odvolací súd však na rozdiel od súdu prvého stupňa uvádza, že nie sú preukázané, ani len osvedčené, podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, absentuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, a súčasne aj potreba dočasne upraviť pomery účastníkov. Pri posudzovaní veci samej, t.j. pri posudzovaní vzniku nároku na výživné pre navrhovateľku, bude potrebné prihliadnuť k požiadavke, aby manželia mali rovnakú životnú úroveň, ktorá má byť odôvodnená ich rovným postavením v právach aj v povinnostiach vyplývajúcich z manželského zväzku. Neuplatňuje sa však mechanicky, len odôvodnením z ich zárobkov. Súd musí skúmať aj potreby oprávneného, ako aj výkon starostlivosti o domácnosť a o deti. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti medzi manželmi bude súd povinný zisťovať, či a z akého dôvodu niektorí z manželov neplní svoju vyživovaciu povinnosť, aké sú osobné, rodinné, majetkové pomery manželov, aké sú odôvodnené potreby oprávneného, schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Nestačí teda zistiť len výšku príjmov oprávneného a povinného, ale aj konkrétnu mieru ich potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom manželov a pod. V konaní vo veci samej je teda potrebné zaoberať sa otázkou starostlivosti o domácnosť, ako aj otázkou starostlivosti o deti; v neposlednom rade aj z pohľadu ustanovenia § 75 ods. 2 veta pred bodkočiarkou Zákona o rodine. Výkon týchto činností je postavený na roveň finančnému zabezpečeniu potrieb rodiny. Pri nariadení predbežného opatrenia súd nie je povinný skúmať životnú úroveň oboch manželov (tieto skutočnosti sú potrebné na rozhodnutie súdu vo veci samej), ale skúma všetky podmienky potrebné pre nariadenie predbežného opatrenia. Z týchto dôvodov odvolací súd udáva, že zo strany navrhovateľky neboli preukázané, ani len osvedčené, podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, a súčasne potreba dočasne upraviť pomery účastníkov.

Zo zisteného skutkového stavu mal odvolací súd za preukázané, že odporca v súčasnosti podniká (neuviedol presnú výšku svojho zárobku), avšak jeho výdavky predstavujú: splátky úveru 900,-- € mesačne, náklady na dom (navrhovateľka v rámci písomného vyjadrenia uviedla, že náklady na dom predstavujú 140,-- €/SPP, 115,-- €/ZSE, 40,-- €/voda, 20,-- €/internet, 5,-- €/RTVS, 30,-- €/záhrada, 20,-- €/bazén, 60,-- €/upratovanie, 7,-- €/smeti, 17,-- €/poistka Wüstenrot, 8,-- €/daň z nehnuteľnosti), školné pre deti 550,-- € mesačne, výživné na deti 300,-- € mesačne, leasing na auto vo výške 1.023,-- € mesačne (táto suma je refinancovaná prostredníctvom firmy), iné výdavky odporca neuviedol. Navrhovateľka je od 2.7.2015 samostatne zárobkovo činná osoba, zatiaľ bez príjmu. Výdavky na svoju osobu neuviedla, avšak v rámci výdavkov na deti navrhovateľka uviedla, že platí bývanie vo výške 670,-- € mesačne (č.l. 68), depozit 650,-- € jednorazovo, benzín 4 x 44,-- €, ostatné výdavky na navrhovateľku nebolo možné z predložených dokladov presne ustáliť. Navrhovateľka súdu neuviedla, že by mala zvýšené náklady na zdravotný stav, respektíve, že by bola liečená v nejakej ambulancii, a mala zvýšené výdavky na lieky. Odporca v rámci svojho písomného vyjadrenia poukázal na to, že navrhovateľka má prenajatý 3-izbový byt v Cubicone, za ktorý platí mesačne sumu vo výške 700,-- €, napriek tomu, že podľa jej tvrdení nemá žiaden príjem.

V spore o určenie výživného možno nariadiť predbežné opatrenie v prípade, keď je nevyhnutné, aby výživou oprávnenému účastníkovi bolo zabezpečené platenie výživného v nevyhnutnej miere (§ 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Platenie výživného „v nevyhnutnej miere“ znamená, že výživou oprávnenému účastníkovi je naozaj nevyhnutné zabezpečiť plnenie vyživovacej povinnosti zo strany výživou povinnej osoby. Takáto skutočnosť však musí byť pri podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia spoľahlivo osvedčená. Výživou oprávnený účastník teda musí súdu osvedčiť, že v jeho majetkových pomeroch nastali také okolnosti, pre ktoré je nevyhnutné zabezpečiť mu dočasne formou predbežného opatrenia platenie výživného osobou povinnou výživou v nevyhnutnej miere.

Odvolací súd je toho názoru, že v prejednávaní veci neboli splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia v navrhovanom znení. Bolo totiž osvedčené, že navrhovateľka napriek tomu, že súdu uviedla, že nedosahuje žiaden príjem, platí mesačne výdavky na nájom nehnuteľnosti vo výške 670,-- € a výdavky spojené so starostlivosťou o maloleté deti, ktoré sú čiastočne kryté výživným vo výške 300,-- € mesačne zo strany odporcu, napriek striedavej starostlivosti oboch rodičov. Dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia nemôže byť v danom prípade skutočnosť, že navrhovateľke sa momentálne nedarí v podnikaní (napriek tomu, že podniká od júla 2015, t.j. 6 mesiacov), respektíve skutočnosť, že odporca má aj podľa vlastných tvrdení (uvádzaných v návrhu na rozvod manželstva) vysokú životnú úroveň (táto skutočnosť bude predmetom dokazovania vo veci samej). V danom prípade je medzi účastníkmi nepochybné, že obaja manželia poskytujú deťom rovnakú a vyváženú starostlivosť

(v súčasnosti je dočasne určená striedavá starostlivosť rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5.8.2015, sp.zn. 11CoP 428/2015), pričom je nepochybné, že každý z účastníkov vynakladá určité finančné prostriedky na zabezpečenie svojich potrieb, ako aj na zabezpečenie potrieb maloletých detí. Vzhľadom na to, že navrhovateľka súdu presne neuviedla, v čom spočíva zabezpečenie jej nevyhnutných životných potrieb, neuviedla presne (nevyčíslila) svoje nevyhnutné výdavky, neodôvodnila naliehavosť situácie a potrebu dočasnej úpravy pomerov a súčasne neozrejmla súdu, v čom spočíva nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, možno podľa názoru odvolacieho súdu urobiť záver, že navrhovateľka neosvedčila, že jej zárobkové a majetkové pomery sú na takej úrovni, že je nevyhnutné zabezpečiť jej dočasne formou predbežného opatrenia platenie výživného zo strany odporcu. Treba zdôrazniť, že pojem „v nevyhnutnej miere“ použitý v § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. treba vyložiť tak, že súd môže nariadiť predbežné opatrenie podľa tohto ustanovenia iba v prípade, ak výživou oprávnená osoba nemá prostriedky ani na to, aby z nich pokryla základné nevyhnutné potreby. V konaní nebolo osvedčené, že by takáto situácia nastala u navrhovateľky.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie v odvolaní napadnutom rozsahu zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

O trovách konania o nariadenie predbežného opatrenia rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí o veci samej (§ 145 O.s.p.).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.